

فهرست مطالب

۱۱	پیشگفتار مؤلف
۱۳	پیش‌گفتار
۲۷	۱. رابطه متقابل امیرمؤمنان ﷺ و حق (۱)
۲۸	معنا و مصاديق حق
۲۹	۱. صراط مستقیم
۳۲	۲. قرآن کریم
۳۴	چند آیه در شأن حضرت علیؑ
۳۹	۳. همتایی با عدالت
۴۰	بررسی مفهوم ظلم
۴۱	عبدات ظالمانه
۴۲	عبدات عادلانه علیؑ
۴۵	اوج عدالت علوی
۴۶	رعایت عدل در سفارش به قاتل
۴۷	۲. رابطه متقابل امیرمؤمنان ﷺ و حق (۲)
۴۷	حق و عدل
۴۷	عدل پایه منصب الهی امامت
۴۹	ظلم مانع نیل به مقام امامت
۵۱	انواع ظلم
۵۲	خلافت ظالمانه
۵۴	علیؑ مظہر عدالت
۵۹	۳. همراهی با حق
۵۹	حق و حقیقت
۶۰	یوسف قهرمان پاکی‌ها

همراهی علی ﷺ و حق

۶۱	پیامبر اکرم ﷺ حق محض
۶۲	تشییه زیبا جهت درک معنای معیت
۶۳	معیت با حق
۶۴	صبر در مسیر حق
۶۵	مصادیق حق
۶۶	قرآن
۶۶	دو نکته مهم در مورد قرآن کریم
۶۸	توصیف قرآن در قرآن
۶۹	ما و حق
۷۰	عدم اتصال به حق ریشه انحرافات جامعه
۷۳	۴. جاذبه حق و امیرمؤمنان ﷺ
۷۳	جادبه امیرمؤمنان
۷۳	سنخت عامل حق طلبی
۷۴	سنخت امیرمؤمنان ﷺ و حق
۷۴	سنخت پیروان علی ﷺ و امیرمؤمنان
۷۶	سنخت و جذب در عاشورای حسینی
۷۷	حق طلبی قابلیتی اکتسابی است
۷۸	جادبه محبت امیرمؤمنان ﷺ
۸۰	شعاع جاذبه امیرمؤمنان ﷺ
۸۲	معیت شیعیان با امیرمؤمنان ﷺ و قرآن
۸۳	دوری از قرآن و حق
۸۳	قرآن حق
۸۴	شفاعت قرآن در قیامت
۸۵	همتایی قرآن و علی ﷺ
۸۹	۵. ذکر علی عباده
۸۹	معنای ذکر در قرآن و روایات
۹۰	اول): نماز
۹۲	دوم): یاد خدای متعال

فهرست مطالب

۹۳.	ذکر در سه میدان
۹۳.	۱. حوزه زبان:
۹۴	ذکر زبان
۹۵	تأثیر عملی ذکر زبان در رفتارهای انسان
۹۶	۲. حوزه قلب:
۹۷	۳. حوزه عمل:
۹۹	ارزشمندترین ذکر
۱۰۰	ثمره ذکر امیرمؤمنان
۱۰۲	ذکر تو در جان من است
۱۰۳	ذکر و حبّ علی، سرمایه شیعیان
۱۰۷	۶. علی آیینه تمام نمای قرآن
۱۰۷	۱. قرآن:
۱۰۸	آیات محکم و متشابه در قرآن
۱۱۰	حقانیت قرآن
۱۱۲	عظمت کھکشان‌ها
۱۱۳	سوگندی برای حقانیت قرآن
۱۱۶	انحراف غاصبان خلافت از قرآن
۱۱۷	بدعتی آشکار
۱۱۸	علی و جواز ورود به بهشت
۱۲۱	۷. «مع الحق» در سه نگاه
۱۲۱	نگاه اول
۱۲۳	عدم اهمیت پیروان حق
۱۲۴	کثرت پیروان باطل
۱۲۶	ملاک تشخیص حق از باطل
۱۲۸	نگاه دوم
۱۲۹	دو نمونه
۱۳۲	نگاه سوم
۱۳۳	عدم طهارت همسران پیامبر

همراهی علیؑ و حق

۱۳۵	اهل بیتؑ مطهّرون حقیقی
۱۳۶	مودّت به اهل بیتؑ؛ مزد رسالت پیامبرؐ
۱۳۷	تفاوت محبت و مودّت
۱۳۸	همتایی علیؑ و ذوی القربی
۱۴۲	ثمره معیّت با امیر المؤمنانؑ
۱۴۳	معیّت در سیره امیر المؤمنینؑ
۱۴۳	نمازهای عارفانه
۱۴۷	۸. امیر المؤمنانؑ، ترازوی سنجش اعمال
۱۴۸	انواع حسابرسی اعمال در روز قیامت
۱۴۹	یکم) حساب آسان اعمال
۱۴۹	دوم) بی حسابها
۱۵۱	سوم) حساب شدید اعمال
۱۵۲	عذاب همیشگی
۱۵۳	امیر المؤمنانؑ، میزان الاعمال
۱۵۴	امیر المؤمنان علیؑ، جواز عبور از پل صراط
۱۵۶	امیر المؤمنانؑ و پرونده شیعیان
۱۵۸	نشانههای اعمال مؤمنین
۱۶۱	معیّت امیر المؤمنینؑ و حقیقت ایمان
۱۶۳	فقط حیدر، امیر المؤمنینؑ است
۱۶۴	شفاعت وسیع امیر المؤمنانؑ
۱۶۶	محرومیت حق گریزان از شفات امیر المؤمنانؑ
۱۶۹	۹. کمال و حقیقت ایمان در سیره امیر المؤمنانؑ
۱۶۹	الف: ایمان حقیقی امیر المؤمنانؑ
۱۷۱	ایمان انسانها و مشکلات دنیوی
۱۷۳	نقش صبر در ایمان
۱۷۳	ابوذر اسوه صبر و استقامت در حق
۱۷۶	استقامت در مسیر دینداری
۱۷۷	زهد و صبر امیر المؤمنین در زندگی

فهرست مطالب

۱۷۸.....	اعجاز قرآن
۱۸۰.....	میزان ایمان و شناخت نفاق
۱۸۱.....	ب: عبادت خاشعانه امیرمؤمنان ﷺ
۱۸۲.....	عبادت خاشعانه امیرمؤمنان ﷺ
۱۸۳.....	حضور قلب امیرمؤمنان ﷺ در نماز
۱۸۴.....	نماز عاشورائیان
۱۸۵.....	ج: لغوگریزی امیرمؤمنان ﷺ
۱۸۸.....	آداب دوستی در بیان امیرمؤمنان ﷺ
۱۸۹.....	حکایت تجارت قدیم تهران
۱۹۱.....	د: زکات همیشگی
۱۹۲.....	زکات مالی در سیره امیرمؤمنان ﷺ
۱۹۳.....	بخل عامل اصلی عدم پرداخت زکات
۱۹۵.....	امیرمؤمنان ﷺ و انفاق در راه خدا
۱۹۶.....	ه: حفظ شهوت در نگاه امیرمؤمنان ﷺ
۱۹۸.....	ازدواج امیرالمؤمنین ﷺ و ام البنین ﷺ
۱۹۹.....	فاطمه زهرا ﷺ رکن امیرالمؤمنین ﷺ
۲۰۰.....	و: امانت و عهدهای جاوید
۲۰۲.....	ز: حفظ نماز
۲۰۳.....	حفظ اوقات نماز در سیره ائمۂ اطهار علیهم السلام
۲۰۵.....	عبادت عاشقانه امیرمؤمنان ﷺ
۲۰۷.....	۱۰. تشابه قرآن و امیرمؤمنان ﷺ
۲۰۷.....	تشابه قرآن و امیرمؤمنان ﷺ
۲۰۷.....	شباهت اول:
۲۱۰.....	امیرمؤمنان ﷺ واضح علم نحو
۲۱۰.....	امیرمؤمنان ﷺ واضح علم کلام
۲۱۱.....	امیرمؤمنان ﷺ واضح علم قرائت
۲۱۲.....	شباهت دوم:
۲۱۵.....	شباهت سوم:

همراهی علی ﷺ و حق

۲۱۶	شباخت چهارم:
۲۱۸	شباخت پنجم:
۲۱۹	حکایت
۲۲۰	تأثیر شفابخش آیات قرآن در روح انسان‌ها
۲۲۱	شفای دزد توسط قرآن
۲۲۳	شباخت ششم:
۲۲۷	صدق سورة توحید
۲۲۹	شباخت هفتم:
۲۲۹	شباخت هشتم:
۲۳۱	معیت عملی امیرمؤمنان ؓ با قرآن
۲۳۲	نمونه اول از اخبار غیبی امیرمؤمنان ؓ
۲۳۴	نمونه دوم از اخبار غیبی امیرمؤمنان ؓ

فهرست‌ها

۲۳۹	آیات
۲۴۹	روايات
۲۵۵	انبياء، معصومين و اشخاص
۲۶۱	اديان، مذاهب، قبائل و فرق
۲۶۲	اماكن
۲۶۳	كتابها
۲۶۸	اشعار
۲۷۰	كتابنامه

پیشگفتار مؤلف

«الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَالصَّلٰةُ عَلٰى رَسُولِ اللّٰهِ وَعَلٰى آلِهٖ آلِ الْهُـآلِ اللّٰهِ»

پایه‌گذار منبر و جلسات سخنرانی برای رشد و هدایت جامعه، وجود مبارک پیامبر اسلام ﷺ بود. ارزش تبلیغ دین از طریق منبر و جلسات تا جایی بود که رسول اکرم ﷺ تا روز پایان عمرشان با کمال اخلاص، به بیان معارف دین پرداختند و در این راه زحمات سنگینی را متحمل شدند. پس از پیامبر، وجود مقدس امیرمؤمنان ﷺ ادای این تکلیف الهی را به عهده گرفتند که بخشی از سخنرانی‌های آن حضرت در کتاب بی‌نظیر نهج‌البلاغه موجود است.

امامان معصوم ﷺ، بهویژه حضرت امام باقر ﷺ و حضرت امام صادق ﷺ نیز تا جایی که فرصت در اختیارشان قرار گرفت و مزاحمتی از جانب حکمرانان بنی‌امیه و بنی‌عباس برایشان پیش نیامد، این مهم را به صورت بیان معارف الهی و رشته‌های مختلف علوم به صورتی که حجت تا قیامت بر همگان تمام باشد به عهده گرفتند و دیگران را – که مورد اعتنادشان در علم و عمل بودند – به این مسئله تشویق کردند.

عالمان مخلص و باعمل شیعه برای حفظ دین خدا و تبلیغ معارف الهیه براساس قرآن و فرهنگ اهل‌بیت ﷺ قرن به قرن تا به امروز که سال ۱۳۹۳ هجری شمسی است، این جایگاه عظیم را حفظ کردند. شخصیت‌هایی چون شیخ مفید، شیخ صدوق، شیخ طوسی،

همراهی علی ع و حق

علامه محمدباقر مجلسی، شیخ جعفر شوشتاری و در قرن معاصر بزرگانی چون آیت‌الله‌العظمی بروجردی، آیت‌الله سید علی نجف‌آبادی، آیت‌الله حاج میرزا علی شیرازی، آیت‌الله حاج میرزا علی هسته‌ای، آیت‌الله حاج میرزا علی فلسفی تنکابنی و ... با داشتن مقام مرجعیت و مقام علمی بسیار بالا، باز هم در ماه مبارک رمضان و ماه‌های محرم و صفر به منبر می‌رفتند و از این طریق، دین خود را به قرآن و اهل‌بیت ع ادا می‌کردند.

اینجانب که سالیانی از عمرم را در آشیانه اهل‌بیت ع شهر مقدس قم، نزد بزرگانی از مراجع و اساتید مشغول تحصیل بوده‌ام، براساس وظیفه‌ای که احساس می‌کردم، رو به جانب تبلیغ و تألیف آوردم و در این راه، فقط توفیق حق رفیق راهم بود. در زمینه تبلیغ در ضمن هزاران ساعت سخنرانی به بیش از هشتصد موضوع مختلف برپایه قرآن و روایات اهل‌بیت ع و تاریخ صحیح و نکاتی از حیات پاکان و اولیای الهی پرداخته‌ام و امیدوارم تا لحظات پایان عمر، همچنان توفیق ادای این وظیفه را از جانب حق داشته باشم.

مؤسسه فرهنگی دارالعرفان، که در شهر قم در جهت نشر معارف قرآنی و فرهنگ اهل‌بیت ع فعالیت‌های مهتمی را در سطح جهانی انجام می‌دهد، بنا گذاشت متن این سخنرانی‌ها را به صورت مکتوب درآورد تا در اختیار طلاب حوزه‌ها و دانشجویان و مردم علاقه‌مند قرار گیرد و این مجموعه – که احتمالاً حدود دویست جلد خواهد شد – در آینده منبعی برای مبلغان شیعه قرار گیرد. این‌جانب پس از سپاس از حضرت حق لازم می‌دانم به خاطر تحقق این مهم از دو فرزندم و جناب حجت‌الاسلام والملسمین حاج شیخ محمد جواد صابریان و کلیه عزیزانی که در به ثمر رسیدن این اثر متحمل زحماتی شده‌اند تشکر کنم و از خوانندگان، به خصوص مبلغان گرامی، درخواست دعا نمایم.

فقیر: حسین انصاریان

پیش‌گفتار

یکی از مشهورترین احادیثی که در منقبت و فضایل امیرالمؤمنین علیه السلام است، حدیث متواتر و مشهور «عَلَى مَعَ الْحَقِّ وَالْحُقْمَ مَعَ عَلِيٍّ، يَدْرُو مَعَهُ حَيْثُ دَارَ وَلَنْ يَفْتَرِقَا حَتَّى يَرِدا عَلَى الْحَوْضِ» است. تنها عدهای اندک از سلفیه متعصب بدلیل تعصب و یا عدم گاهی و یا به جهت بُغضی که نسبت به امیرالمؤمنین علیه السلام دارند، از قبول این روایت سرباز زدهاند. از جمله این افراد «ابن تیمیه حرانی» مجدد تفکر سلفی‌گری و تکفیری است.

او با انتقاد شدید به علامه حلبی ذیل این حدیث می‌نویسد:

«از بزرگترین دروغ‌ها و جاھلانه‌ترین سخن‌هاست، زیرا این حدیث را نه با سند صحیح و نه با سند ضعیف، احدی از پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم نقل نکرده است.

چه کسی دروغگوtier از «علامه حلبی» است که حدیثی را از صحابه و علماء روایت کرده است که اصلاً از ناحیه هیچ یک از آنان شناخته نشده، بلکه از آشکارترین دروغ‌هاست اما اگر گفته می‌شد بعضی روایت کرده‌اند و امکان صحت دارد، امر ممکن بود درحالی که قطعاً دروغ بر پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و کلامی است که رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم از آن منزه می‌باشد».^۱

کلام ابن تیمیه متنضم ادعاهایی است که او بدون بیان دلیل آنها را مطرح کرده است

۱. منهاج //سنة: ۱۶۸/۲ - ۱۶۷/۲، چاپ مصر.

همراهی علی ﷺ و حق

اگرچه او رعایت ادب و احترام را در این بحث علمی نکرده است اما با نیم‌نگاهی به منابع مهم اهل تسنن در این فرصت محدود به همه آنچه را که مطرح کرده است پاسخ اجمالی می‌دهیم. باشد که حقیقت‌جویان برای تکمیل اطلاعات خود تحقیق علمی بدور از تعصب داشته باشند.

او ادعا کرده است که این حدیث را با سند صحیح و حتی با سند ضعیف، احدی از

پیامبر ﷺ نقل نکرده است:

راویان این حدیث شریف عبارتند از:

۱. ابویعلی موصلى
۲. دارقطنی بغدادى
۳. ابوالقاسم طبرانى
۴. حاکم نیشابوری
۵. شمس الدین ذهبي
۶. نورالدین هيثمى
۷. ابن حجر مکى
۸. جلال الدین سیوطى
۹. علی متقى هندى

غالب سندهای این راویان به حضرت امالمؤمنین ام‌سلمه ؓ منتهی می‌شود و در برخی از سندها هم به حضرت فاطمه ؓ و امام مجتبی ؓ منتهی می‌شود که این دو

بزرگوار از پیامبر ﷺ این روایت را نقل کرده‌اند:

۱. ابویعلی در مسند ۳۱۸/۲ حدیث ۱۰۵۲.

۲. طبرانی در المعجم الاوسط ۴۵۵/۵ حدیث ۴۸۷۷.

۳. حاکم نیشابوری در المستدرک ۱۳۴/۳ حدیث ۴۶۲۸

بیش گفتار

٤. ذهبي در تلخيص مستدرک.
٥. هيشعى در مجمع الزواید .٣٥/٧
٦. ابن حجر مکى(هيشعى) صواعق المحرقة .٣٦٦
٧. سیوطى در تاریخ الخلفاء .١١٦
٨. متقى هندی در کنز العمال ١١/٦٤٢ ح .٦٤٢/١١
٩. ترمذی در الجامع الصحيح .٥٩٢/٥ ح .٣٧١
١٠. ابن اثیر در جامع الاصول .٥٩٢/٥ ح .٣٧١٤
١١. شهرستانی در نهاية الاقدام .٤٩٣
١٢. فخر رازی در تفسیر الكبير .٢٠٥/١
١٣. گنجی شافعی در کفاية الطالب ٢٥٦ باب .٦٢
١٤. بدخشانی در نزل الابرار .٥٨
١٥. شوکانی در فتح القدير .٣٥٦/٤
١٦. حموئی در فرائد السلطین ١/١٧٧ ح .١٤٠
١٧. زمخشری در ربيع الابرار .٨٢٨/١
١٨. ابن قتیبه در الامامة و السياسة .٧٣/١
١٩. ابن عساکر در تاریخ الامام علی .١٥٣/٣
٢٠. خطیب بغدادی در تاریخ بغداد .٣٢١/١٤
٢١. ابن ابی الحدید در شرح نهج البلاغة .٢٤/١٨
٢٢. ابو جعفر اسکافی در المعيار و الموازنہ .١١٩
٢٣. خطیب خوارزمی در المناقب .١٢٩ ح .١٤٣

این روایت از صحابه پیامبر اسلام ﷺ نیز با تعبیر مختلف نقل شده است.

از جمله:

همراهی علیؑ و حق

۱. حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالبؑ

خوارزمی در کتاب المناقب می‌نویسد:

«امیرالمؤمنین در شورای شش نفره بعد از وفات عمر بن الخطاب در حضور عثمان،

طلحه، زبیر، سعدبن ابی وقار و عبدالرحمن بن عوف فرمود:

«انشدکم بالله! أتعلمون أنّ رسول اللهؐ قال: الحق مع علیؑ و علیؑ مع الحق
يدور الحق مع علیؑ كيما دار».^۱

۲. امام حسن مجتبیؑ

۳. حضرت صدیقه طاھرہؓ

۴. ابی بکر بن ابی قحافه

۵. سعدبن عباده

۶. ابوذر غفاری

۷. حذیفه بن یمان

۸. سلمان فارسی

۹. عمار یاسر

۱۰. ابوموسی اشعری

۱۱. ابوایوب انصاری

۱۲. سعدبن ابی وقار

۱۳. عایشه بنت ابی بکر

۱۴. حضرت امالمؤمنین ام سلمهؓ

۱۵. ابوسعید خدری

۱. مناقب خوارزمی: ۲۱۷

بیش گفتار

۱۶. زیدبن ارقم

۱۷. عبدالله بن عباس

۱۸. براءبن عازب

۱۹. جابرین عبدالله انصاری

۲۰. سهل بن سعد

۲۱. عامر بن واٹله (ابوالطفیل) و....

در بحث الفاظ حدیث به آن‌ها اشاره خواهد شد.

الفاظ حدیث:

۱. حاکم نیشابوری به سند خود از ابوسعید تیمی و او از ابوثابت‌غلام ابی ذر روایت می‌کند که ابوثابت گفت:

«كُنْتُ مَعَ عَلَيْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَوْمَ الْجَمْلِ، فَلَمَّا رَأَيْتُ عَائِشَةَ وَاقِفَةً دَخَلَنِي بَعْضُ مَا يَدْخُلُ النَّاسَ، فَكَسَفَ اللَّهُ عَنِّي ذَلِكَ عِنْدَ صَلَاةِ الظَّهَرِ، فَقَاتَلْتُ مَعَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، فَلَمَّا فَرَغَ ذَهَبْتُ إِلَى الْمَدِينَةِ، فَأَتَيْتُ أُمَّ سَلَمَةَ، فَقُلْتُ: إِنِّي وَاللَّهِ مَا جِئْتُ أَسْأَلُ طَعَاماً وَلَا شَرَاباً وَلَكِنِّي مَوْلَى لَأَبِي ذَرٍ، فَقَالَتْ: مَرْحَباً فَقَصَصْتُ عَلَيْهَا قِصَّيْ، فَقَالَتْ: أَيْنَ كُنْتَ حِينَ ظَارَتِ الْقُلُوبُ مَطَائِرَهَا؟ قُلْتُ: إِنِّي حَيْثُ كَشَفَ اللَّهُ ذَلِكَ عَنِّي عِنْدَ رَوَالِ الشَّمْسِ، قَالَ: أَحْسَنْتَ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآتَاهُ وَسَلَّمَ يَقُولُ: عَلَيْ مَعِ الْقُرْآنِ، وَالْقُرْآنُ مَعَ عَلَيْ لَنْ يَتَفَرَّقَا حَتَّى يَرِدَا عَلَيْ الْحُوْضَ». ^۱

۱. اهل تسنن صلوات را به صورت ابتر می‌نویسن و صلووات‌های پایانی نام پیامبر ﷺ را به جهت احترام به آل پیامبر کامل نقل می‌کنیم.

همراهی علی ﷺ و حق

در واقعه جمل با علی ﷺ بودم. در آن هنگام که عایشه ایستاده بود نگاه من به او افتاد شکی که در قلوب بعضی از مردم بود در دل من نیز افتاد. آن گاه خداوند متعال این شک را به هنگام نماز ظهر از من برطرف کرد تا در رکاب امیرالمؤمنین ﷺ به جنگ پرداختم. زمانی که جنگ تمام شد و به مدینه بازگشتم به نزد اسلامه ﷺ رفتم و گفتم: سوگند به خدا همانا من برای آب و غذا به اینجا نیامده‌ام. [چرا که من] غلام ابوذر هستم. اسلامه گفت: آفرین. سپس داستان [جمل و آن شک] را تعریف کردم. اسلامه ﷺ گفت: از کجا [به حق رسیدی] در آن وقتی که قلب‌ها در کشاکش [تردید] به سرمی‌برد؟ گفتم: از آنجایی که خداوند متعال هنگام زوال ظهر مرا نجات داد و تردید را از من برطرف کرد. اسلامه گفت: احسنت؛ شنیدم که رسول خدا ﷺ فرمود: «عَلَى مَعِ الْقُرْآنِ...»

حاکم پس از پایان این حدیث می‌گوید:

«هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ الْإِسْنَادُ، وَأَبُو سَعِيدٍ التَّشِيفِيُّ هُوَ عَقِيْصَاءُ ثَقَةُ مَأْمُونٌ، وَلَمْ يُخَرِّجْهَا».۱

يعنى این حدیث صحیح است و ابوسعید تیمی که عقیصاء نام دارد مورد اطمینان است اگرچه این حدیث را بخاری و مسلم نیاورده‌اند.^۱

ذهبی نیز در تلخیص مستدرک ۱۳۴/۳ ش ۴۶۲۸ به صحت این إسناد تصریح می‌کند.

۲. ابن عقدہ می‌نویسد: حضرت زهرا ﷺ که در موقع رحلت پیامبر ﷺ در کنار ایشان حضور داشت از پدر بزرگوار خویش نقل می‌کنند که فرمود:

«أَيُّهَا الثَّانُ! يُوشِكُ أَنْ أَبْصَرَ قَبْضًا سَرِيعًا وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمُ الْقُولَ مَعِنَّرَةً إِلَيْكُمْ، أَلَا وَإِنِّي مُخَلِّفٌ فِيهِمْ كِتَابَ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ وَعَتَرَتِي أَهْلَ بَيْتِي! ثُمَّ أَخَذَ

۱. المستدرک على الصحیحین: ۱۳۴/۳.

بِيَدِهِ عَلَى فَقَالَ: هَذَا عَلَى مَعَ الْقُرْآنِ وَالْقُرْآنُ مَعَ عَلَى لَا يَفْتَرُ قَانِ حَتَّى يَرِدًا عَلَى
الْحَوْضَ فَأَسْئِلُكُمْ مَا تُخْلِفُونِي فِيهِمَا».^۱

^۲ . در ینابیع المودة هم این روایت به همین الفاظ آمده است.

^۳ . کتاب الصواعق المحرقة نیز این روایت را با تغییراتی نقل کرده است؛ او می‌نویسد:

«وَ فِي رَوْاْيَةِ أَنَّتِ قَالَ فِي مَرْضِ مُوْتَهُ: أَيَّهَا التَّائُسُ يُؤْشِكُ أَنْ أَقْبَصَ قَبْصًا سَرِيعًا
فِي نِطْلَقِ بَيْ وَقَدْ قَدَمْتُ إِلَيْكُمُ الْقَوْلَ مَعْذِرَةً إِلَيْكُمْ، أَلَا إِنِّي مُخْلِفٌ فِي كُمْ
كَتَابَ رَبِّي وَعَتَرَتِي أَهْلَ بَيْتِي! إِنَّمَا أَخَذَ بِيَدِهِ عَلَى فَرْفَعَهَا فَقَالَ: هَذَا عَلَى مَعَ الْقُرْآنِ وَ
الْقُرْآنُ مَعَ عَلَى لَا يَفْتَرُ قَانِ حَتَّى يَرِدًا عَلَى الْحَوْضَ فَأَسْأَلُهُمَا مَا خَلَفْتُ فِيهِمَا»^۳

همان طور که ملاحظه می‌شود ابن حجر نام حضرت صدیقه طاهره علیه السلام را در اول نیاورده
و به عبارت «فی راویة» بسنده کرده است. او همچنین از اجتماع اصحاب داخل حجره
پیامبر صلوات الله عليه و آله و سلم سخنی به میان نمی‌آورد. وی واژه فأسئلکم [شما را بازخواست می‌کنم] را به
فأسألهما [آن دو را مورد سؤال قرار می‌دهم] تغییر داده است.

^۴ . خطیب بغدادی به سندش نقل می‌کند: از ابی ثابت مولی ابی ذر که گفت: بر
ام‌سلمه علیه السلام وارد شدم و او را گربیان دیدم و علی را یاد می‌کند و می‌گوید: از رسول خدا صلوات الله عليه و آله و سلم

شنیدم که می‌فرمود: «عَلَى مَعَ الْحَقِّ وَالْحَقُّ مَعَ عَلَى، وَلَنْ يَفْتَرْ قَانِ حَتَّى يَرِدًا عَلَى الْحَوْضَ».^۴

^۵ . هیشمی همین مضمون را به سندش از سعد بن ابی واقاص از امالمؤمنین ام‌سلمه علیه السلام
نقل می‌کند.^۵

۱. کتاب الولاية: ۲۴۲.

۲. ینابیع المودة: ۱۲۴/۱ ح ۵۶.

۳. الصواعق المحرقة: ۳۶۶/۲.

۴. تاریخ بغداد: ۳۲۱/۱۴.

۵. مجمع الزواید: ۲۳۶/۷.

همراهی علیؑ و حق

۷. ابن قتیبه از محمدبن‌ابی‌بکر نقل می‌کند که بر خواهرم عایشه وارد شدم و به او گفتم: آیا از رسول خداؐ نشنیدی که فرمودند: «عَلَيْ مَعَ الْحَقِّ وَالْحُقْقُ مَعَ عَلَيْ؟» پس چرا بر ضد او خروج کردی و با او قتال نمودی؟^۱

۸. زمحشی نقل می‌کند که ابوثابت اذن گرفت و بر امل المؤمنین ام‌سلمهؓ وارد شد. ام‌سلمهؓ به او فرمودند: مرحبا به تو ای ابوثابت زمانی که قلوب به اطراف مختلف پرواز می‌کرد، قلب تو به سوی چه کسی متمایل شد؟ ابوثابت گفت: به دنبال علی رفت. ام‌سلمهؓ به او فرمودند: تو موفق شدی، قسم به کسی که جانم دست اوست به تحقیق از رسول خداؐ نشیدم که می‌فرمودند: «عَلَيْ مَعَ الْقُرْآنِ وَالْقُرْآنِ مَعَ عَلَيْ، وَلَنْ يَفْتَرِقَا حَتَّىٰ يَرِدَا عَلَيْ الْحَوْضَ».^۲

۹. طبرانی و دیگران به سند صحیح خویش نقل می‌کنند: که رسول خداؐ در روز غدیر فرمودند:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَنْعَذُكَ مَنْ وَالَّهُ وَعَادَ مَنْ عَادَهُ وَأَنْصَرْمَنْ نَصَرَهُ وَأَخْذَلْ مَنْ حُذَلَهُ وَأَحِبْ مَنْ أَحَبَهُ وَأَغْضَبْ مَنْ أَبْغَضَهُ وَأَدِرِ الْحَقَّ مَعَهُ حَيْثُ دَارَ».^۳

۱۰. حاکم نیشابوری و ترمذی نیز به سند صحیح از پیامبرؐ نقل کرده‌اند که فرمودند:

«رَحْمَ اللَّهُ عَلَيْاً اللَّهُمَّ أَدِرِ الْحَقَّ مَعَهُ حَيْثُ دَارَ».^۴

۱۱. فخر رازی می‌گوید: و اقا این که علی بن‌ابی‌طالبؑ همیشه جهر به بسم الله

.۱. الامامة و سیاست: ۱/۷۳.

.۲. ربيع الانعام: ۱/۸۲۸.

.۳. المعجم الاوسط: ۵/۴۵۵ ح ۴۸۷۷.

.۴. المستدرک على الصحيحين: ۳/۱۳۵ ح ۵۹۲/۵ و جامع ترمذی: ۴/۳۷۲۴ ح ۴۶۲۹.

بیش گفتار

الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ داشته این مطلب به تواتر ثابت شده است و هر کسی در دینش به علی بن ابی طالب علیه السلام اقتدا کند به طور حتم هدایت یافته است و دلیل بر این مطلب کلام پیامبر صلوات الله عليه و آله و سلم است که فرمودند: «اللَّهُمَّ أَدِرِّ الْحَقَّ مَعَهُ حَيْثُ دَارَ».^۱

۱۲. حافظ گنجی و خطیب خوارزمی از مسنند زید نقل کرده‌اند که پیامبر صلوات الله عليه و آله و سلم در شأن امیر المؤمنین علیه السلام فرمودند: همانا حق با توسّت و حق بر زبان و در قلب تو بین دو چشم تو است و ایمان با گوشت و خون تو مخلوط شده، همان‌گونه که با گوشت و خون من مخلوط شده است.^۲

۱۳. ابویعلی و دیگران با سند از ابوسعید خدری نقل کرده‌اند که رسول خدا صلوات الله عليه و آله و سلم به علی علیه السلام اشاره کردند و فرمودند: حق با این است.^۳

۱۴. هیثمی به سندش از ام المؤمنین ام‌سلمه علیه السلام نقل کرده است که پیامبر صلوات الله عليه و آله و سلم فرمودند: علی بر حق است و کسی او را متابعت کند، حق را پیروی کرده و هر کس او را رها کند حق را رها کرده است؛ این عهدی است که قبل از امروز بسته شده است.^۴

۱۵. جمعی دیگر حدیث هیثمی را با متنی دیگر و با سند صحیح از ام المؤمنین ام‌سلمه علیه السلام نقل کرده‌اند که پیامبر صلوات الله عليه و آله و سلم فرمودند:

«عَلَيْ مَعَ الْفُرْقَانِ، وَ الْفُرْقَانُ مَعَ عَلَيْ لَنْ يَتَفَرَّقَا حَتَّى يَرِدَا عَلَيْ الْحُوْضَ».^۵

این لفظ از حدیث اشاره به روح حدیث ثقلین دارد که به سند صحیح و متواتر از

۱. تفسیرالکبیر: ۲۰۵/۱.

۲. کفاية الطالب: ۲۶۵ باب ۶۲.

۳. مسنند ابی یعلی: ۳۱۸/۲ و مجمع الزواید: ۳۵/۷.

۴. مجمع الزواید: ۱۳۴/۹.

۵. المستدرک علی الصحیحین: ۱۳۴/۳ و المعجم الاوسط: ۴۴۵/۵ ح ۴۸۷۷ و صواعق المحرقة: ۷۱ و جامع الصغیر:

۵۵۹۴ ح ۱۷۷/۲

همراهی علی ﷺ و حق

پیامبر ﷺ وارد شده است که حضرت فرمودند: من دو چیز گران‌بها در میان شما باقی می‌گذارم کتاب الله و عترتم، اهل بیتم را و این دو از هم جدا نمی‌شوند تا در کنار حوض بر من بازگردند.

تصریح به صحت حدیث

همان‌طور که گذشت جماعت زیادی از بزرگان اهل تسنن این حدیث را نقل کرده‌اند و جماعتی از ایشان نیز به صحت حدیث اذعان کرده‌اند، از جمله می‌توان به حاکم نیشابوری در المستدرک علی الصحیحین و نیز ذهبی در تلخیص آن اشاره کرد. همچنین طبرانی به حسن بودن سند حدیث اشاره کرده است.

تصحیح سند حدیث

۱. ترمذی در جامع الصحیح، اگرچه حدیث را غریب شمرده است اما بنابر نقل علمای اهل تسنن غریب ترمذی قابل احتجاج است.
البته ممکن است او حدیث را غریب پنداشته باشد، چرا که با عقاید او سازگاری ندارد.
او و أمثال او از درک این مطلب که علی ﷺ محور حق و حقیقت است عاجزند.
۲. سند حدیث ابویعلی موصلى که تمام روایان آن نزد اهل تسنن ثقه هستند.
۳. هیشمی در مجمع الزواید معتقد است که اگرچه او می‌گوید در سند حدیث سعدبن شعیب قرار دارد و من او را نمی‌شناسم، اما بقیه رجال آن صحیح هستند.
اما این فرد سعیدبن شعیب است و این تصحیف باعث عدم شناخت هیشمی شده است.
سعیدبن شعیب نزد اهل تسنن معتبر و صالح و صدوق است.^۱

۱. تهذیب التهذیب: ۴۲/۴ و خلاصه الکمال: ۳۸۲/۱ رقم ۲۴۷۹.

پیش‌گفتار

به راستی ابن‌تیمیه در مورد خوانندگان کتاب‌هایش چه می‌اندیشید؟! آیا او با خود نیندیشید که ممکن است عده‌ای در آینده برای بدست آوردن حقیقت با مطالعه عمیق منابع و جوامع دست اول حدیثی و تفسیری و کلامی و... پی به تعصب و نصب و بغض او نسبت به امیر عالم حضرت امیرالمؤمنین علی^ع می‌برند و با نگاه شک و تردید حتی به مسلمان بودن ابن‌تیمیه، در موردش چگونه به قضاوت می‌نشینند؟!
کاش پاسخگویی به انکار حقایق در محضر خداوند به سادگی انکار این مطالب روشن‌تر از نور بود. ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾.^۱

دلالت حدیث «عَلَيٌّ مَعَ الْحَقِّ وَالْحَقُّ مَعَ عَلَيٌّ» بر عصمت
گذشته از اینکه روایت دلالت بر نصّ فعلی پیامبر بر امامت حضرت امیرالمؤمنین علی^ع دارد همچنان که علامه حلی در شرح کلام ابواسحاق نوبختی^۲ گفته است: ایشان می‌فرماید: پیامبر^{صلی الله علیه و آله و سلم} همان‌طور که از طریق گفتار امامت علی^ع را منصوص کرده است از طریق افعال نیز امامت علی^ع را منصوص فرموده‌اند. زیرا با علی^ع رابطه‌ای خاص داشت که با دیگران آن رابطه را نداشته‌اند.^۳

صلاح‌الدین حلبی نیز در تقریر نصّ فعلی بر امامت علی نمونه‌هایی از رفتارهای ویژه پیامبر اکرم^{صلی الله علیه و آله و سلم} نسبت به علی^ع را بیان کرده است و سخنان پیامبر^{صلی الله علیه و آله و سلم} درباره آن حضرت را که بر مقام و جایگاه ممتاز او نزد رسول خدا^{صلی الله علیه و آله و سلم} دلالت می‌کند، مؤید آن قرار داده است.

۱. زلزال(۹۹): ۸: «پس هر کس هموزن ذرّه‌ای شرّی کند، آن را می‌بینند».

۲. نصّ فعلی پیامبر بر امامت علی^ع همانند نصّ قولی ایشان است، مانند این که به برادری خود برگزید و یا دخترش را به ازدواج او درآورد. الیاقوت فی علم الكلام؛ ۸۰

۳. انوارالملکوت: ۲۱۴

همراهی علی ﷺ و حق

این افعال و اقوال ویژه عبارتند از:

۱. پیامبر در همه جنگ‌ها و مأموریت‌ها فرماندهی و رهبری قوم را به حضرت علی علیه السلام می‌سپرد.
۲. دستور پیامبر به سدالابواب الا باب علی علیه السلام
۳. تزویج بهترین زن دو عالم به همسری علی علیه السلام
۴. ابلاغ سوره برائت توسط علی علیه السلام
۵. در جریان مباهله با مسیحیان علی را به همراه خویش برد و او را مصدق انفسنا ﴿ معرفی کرد.
۶. در جریان عقد اخوت، ۲ بار حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را برادر خویش قرار داد.
۷. هنگام ورود حضرت علی علیه السلام به مجلس، پیامبر تمام قد می‌ایستاد و او را احترام می‌کرد.

ابوصلاح سپس نمونه‌هایی از سخنان پیامبر ﷺ را درباره علی علیه السلام به عنوان مؤید ذکر می‌کند و از جمله به حدیث شریف «عَيْ مَعَ الْحَقِّ وَالْحَقُّ مَعَ عَيْ يَدِ رَوَمَعَهُ حَيْثُ دَار» استناد می‌کند که^۱ دلالت بر عصمت هم دارد.

به راستی چه حسابی در کار است که علی با قرآن و قرآن نیز با علی است؟ مگر برای همراهی این دو با هم گفتن علی مع القرآن کفايت نمی‌کرد. دليل تأکید پیامبر ﷺ چیست؟ شاید این تکرار و تأکید برای رفع شک و شبیه باشد؛ زیرا ممکن است آن دیگری هم ادعا کند که افعال و اقوال او مطابق قرآن است و از قرآن جدا نیست. لیکن رسول الله ﷺ در مقام بیان این نکته‌اند که قرآن نیز همراه علی و مصدق افعال و اقوال اوست و تصدیق قرآن همانند تصدیق خداست. چرا که قرآن کلام الهی است، پس

۱. تقریب المعارف: ۱۲۶-۱۲۷.

بیش‌گفتار

امیرمؤمنان علی^ع در همه احوال، اقوال و افعال مورد قبول و تصدیق خداست.
به هر صورت این حدیث و لفظ دیگر آن از این که دلالت بر عصمت حضرت علی^ع
دارد بر کسی پوشیده نیست چرا که اگر کسی با قرآن باشد و قرآن هم از او جدا نشود
معصوم خواهد بود، قرآنی که خود معصوم است ﴿ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدِيهِ وَلَا مِنْ
خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴾.^۱

توضیحی پیرامون روایت «إِنَّ عَمَارًا مَعَ الْحَقِّ وَ الْحَقِّ مَعَهُ»

پیامبر^{صل} در روایتی از آینده عمار پیشگویی فرموده‌اند که - ابن سعد در طبقات
الکبری ۹۸/۳ و نیز ابن‌ابی‌الحدید در شرح نهج‌البلاغه ۱۸۷/۳ از ابن‌دیزیل در کتاب صفين
که با ذکر سند از سالم‌بن‌ابی‌جعفر و هم‌چنین طبرانی و یهقی و حاکم نیشابوری از طریق
ابن‌مسعود و خطیب خوارزمی به استناد نقل دارقطنی که او با ذکر سند از ابوایوب انصاری
و سایرین مثل مسلم و خطیب بغدادی و ابن‌عساکر و قرطبی - در کتاب‌های خود به آن
اشارة کرده‌اند. بی تردید معیت و ملازمه عمار و حق بر اساس معیت و پیوستگی او با علی‌بن
ابی‌طالب^ع و پیروی بی‌چون و چرای او از آن حضرت که از لحظه وفات پیامبر^{صل} تا
لحظه شهادت او در راه علی^ع که به دست معاویه اتفاق افتاده است.

بنابراین منافاتی بین احادیث وارد در شأن عمار و احادیثی که بیانگر معیت و
بهم‌پیوستگی دائمی و همه جانبه حق با علی است، به نظر نمی‌رسد، بلکه احادیث ویژه
عمار مؤید احادیث مربوط به امیرمؤمنان^ع می‌باشد.

روایت ابن‌عساکر از حذیفه مؤید این مطلب است. او می‌گوید:

۱. فصلت(۴۱): ۴۲، «که هیچ باطلی از هیچ سو [و به هیچ صورت برای تحریف آیاتش] به سویش نخواهد آمد، از سوی
[خداآوند] حکیم ستوده خصال نازل شده است، [و تا آبد در بناء حفظ اوتست].»

همراهی علیؑ و حق

به حذیفه گفتند که عثمان کشته شد. پس تو ما را به چه چیزی امر می‌کنی؟
گفت به عمار بپیوندید. گفته شد، عمار از علی جدا نخواهد شد و [چگونه ملازمتش را
اختیار کنیم؟]

حذیفه گفت: به راستی که حسد برای بدن بسیار هلاک کننده است. نزدیکی عمار به
علیؑ شما را از عمار متفرق می‌کند. در حالی که به خدا سوگند علی افضل و بالاتر از عمار
است. بیش از فاصله خاک‌های زمین با ابرها، و در عین حال، عمار از اخیار و نیکان می‌باشد.^۱
اثر حاضر برگرفته از متن سخنرانی‌های حضرت آیت الله حاج شیخ حسین انصاریان در
ماه مبارک رمضان ۱۳۹۲ در مسجد امیر شهر تهران است که پس از پژوهش و تنظیم و
تحقیق در معاونت پژوهش، آماده ارائه به علاقمندان به ساحت قدس مولای متقیان
امیر مؤمنان است.

در پایان از همه کسانی که در مشاوره علمی و تنظیم و پژوهش این اثر زحمات فراوانی
کشیده‌اند بویژه مدیر عامل محترم دارالعرفان جناب حجۃ‌الاسلام والمسلمین محمد جواد
صابریان که با حمایت‌های گسترده خود بستر ظهور و ارتقای آثار مؤسسه دارالعرفان را
فراهم می‌کنند و همچنین حجۃ‌الاسلام والمسلمین علی‌اصغر ظهیری پژوهشگر فرهیخته
این اثر و بازخوان نهایی این اثر حجۃ‌الاسلام والمسلمین فخرالدین اسدی طوسی کمال
تقدیر و تشکر را داریم.

امیدوارم این اثر مورد رضایت حضرت حق و دوستداران مکتب حقه اهل‌بیت بوده باشد
و مقبول علاقمندان به ساحت امامت و ولایت قرار گیرد.

معاون پژوهش دارالعرفان
سید علی بطحائی

۱. کنز‌العمال: ۵۳۲/۱۳، شماره ۳۷۳۸۵ از ابن‌عساکر.